

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010772
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Vanko
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010772.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Vanka a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci odsúdeného G. I., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného G. I. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 14.08.2020 sp.zn. 6Pp/17/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 12.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. I. ako nedôvodná z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného G. I. (ďalej len „odsúdený“) o podmienéčnej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/11/2017 zo dňa 03.02.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/11/2017 zo dňa 24.09.2018 v trvaní 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súhrnného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/171/2015 zo dňa 06.03.2018 v trvaní 30 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podstatou podmienéčnej prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je, že odsúdený sa po uplynutí zákonom stanovenej doby predčasne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody. Ide o zmierňovacie ustanovenie pre tých páchatel'ov, u ktorých doterajší výkon trestu nasvedčuje záveru o ich prevýchove a úspešnej resocializácii. Po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd I. stupňa zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon súčtu pomerných častí uložených trestov podľa § 66 odsek 3 Trestného zákona. Podľa názoru súdu I. stupňa odsúdený splnil aj prvú materiálnu podmienku a to, že plnením svojich povinností a správaním počas doterajšieho výkonu trestu preukázal polepšenie, keďže bol celkovo v troch prípadoch disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný nebol. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa vo všetkých oblastiach plnia priebežne. Jeho správanie a vystupovanie je naďalej na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov zboru plní. Súčasne ale nebolo u odsúdeného preukázané splnenie druhej z materiálnych podmienok a to, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti, kde súd I. stupňa posudzoval všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu a tiež, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený. Z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu a hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné s poukazom na zlé sociálne zázemie, absenciu trvalého zamestnania a nevyhovujúcu situáciu pred výkonom trestu odňatia slobody. Čo sa týka odsúdeným proklamovaného zabezpečeného zamestnania

po prepustení, súd I. stupňa uvádza, že nemožno bez ďalších podkladov zo strany odsúdeného verifikovať údaj, že by odsúdený mohol byť zamestnaný. Súčasťou takéhoto podania malo byť i preukázanie skutočného záujmu potenciálneho zamestnávateľa o jeho zamestnanie a preukázanie schopnosti odsúdeného kryť náklady svojho živobytia po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. K vykonaniu takýchto dôkazov však súd nepristúpil, pretože mu neboli predložené a úlohou súdu nie je riešiť zlyhanie procesnej strany. Súd I. stupňa dospel k takémuto záveru aj s poukazom na odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, a to prevažne majetkového charakteru. Je potrebné poukázať na to, že odsúdený už bol v minulosti podmienene prepustený v dvoch prípadoch (uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. PP/3/88 zo dňa 12.12.1988, uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4PP/133/13 zo dňa 03.10.2013), pričom napriek tomu, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, následne sa dopustil opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody a mal teda v minulosti možnosť preukázať, že výkon trestu splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak tieto očakávania nenaplnil. Súd I. stupňa poukázal na trest vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/11/2017, kde bol odsúdenému trest pôvodne podmienene odložený na skúšobnú dobu a následne bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení a výkone trestu odňatia slobody. Z uvedeného teda vyplýva, že odsúdený porušil podmienky podmienene odsúdenia, pričom sa očakávalo, že počas skúšobnej doby bude viesť riadny život občana a bude sa vyhýbať protiprávnemu konaniu, čo sa nenaplnilo. Súd I. stupňa na základe uvedeného dospel k záveru, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že povedie riadny život v skúšobnej dobe podmienene prepustenia a nebude pokračovať v trestnej činnosti. Súd podľa § 66 odsek 2 Trestného poriadku, prihliadol aj na typ ústavu a stupeň jeho stráženia a má za to, že tento v súčasnosti zodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, má súd I. stupňa za to, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody až do riadneho skončenia výkonu uloženého trestu.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil tým, že si je plne vedomý trestnej minulosti. Vytýka súdu I. stupňa, že materiálne podmienky sa nedajú od seba odlúčiť tak zásadne, aby splnenie prvej, vylučovalo splnenie druhej vzhľadom k trestnej minulosti, pričom riaditeľ ústavu jeho minulosť zohľadnil pri hodnotení a odporučil súdu vyhovieť jeho žiadosti o podmienene prepustenie. Splniť druhú z materiálnych podmienok je v postavení odsúdeného k spokojnosti rozhodujúceho súdu, nemožné, pretože nevie zmeniť svoju minulosť. Jeho správanie hodnotí ústav, v ktorom trest vykonáva a záverečné hodnotenie vypracoval školený personál. Hodnotenie samotné v sebe obsahuje trestnú minulosť a nároky na odporúčenie stúpajú priamo so zákonom stanovenými podmienkami pre odporúčenie ako také. Súd uznal na základe hodnotenia nápravu a splnenie jednej z materiálnych podmienok ako preukázateľné polepšenie vo výkone trestu. Kládne si otázku, za akým účelom konštatoval súd jeho polepšenie, keď sa nedá zlúčiť s jeho trestnou minulosťou. Je zabezpečený človek v pred dôchodkovom veku s prísľubom práce od zamestnávateľa. K podanej sťažnosti predložil čestné prehlásenie osoby pod menom Q. F., že tento odsúdeného zamestnaná na pozícii vodič, rozvoz stravy s hrubou mzdou 1100 eur.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie materiálnej podmienky na podmienene prepustenie požadovanej ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona, sú opodstatnené, a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje. Dodáva, že polepšenie odsúdeného vo výkone trestu plnením povinností a jeho správaním musí súd hodnotiť komplexne, ako aj s ohľadom na osobu odsúdeného, tak aj na povahu spáchaného činu, teda či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy a zmeny v hodnotovej orientácii, že sa zbavil charakterových čŕt a pohnútok, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti. Pokiaľ sa odsúdený trestnej činnosti dopúšťa opakovane, nepreukazuje tak kritický postoj k jej páchaniu. Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania

sa odsúdenej osoby, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že v prípade odsúdeného nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a to poukazujúc práve na úvahy súdu I. stupňa, pričom nesplnenie tejto materiálnej podmienky odôvodňujú jeho predchádzajúce odsúdenia a to za trestnú činnosť totožného charakteru. V osobe odsúdeného ide o osobu, ktorá opakovane a sústavne v priebehu niekoľkých rokov pácha trestnú činnosť majetkového charakteru, ale v tejto súvislosti aj skutočnosť spáchania trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, kedy mu bola daná možnosť, aby v skúšobnej dobe preukázal schopnosť viesť riadny život. V tejto súvislosti treba hodnotiť aj skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti niekoľkokrát podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, a hoci sa v skúšobnej dobe osvedčil, následne po jej uplynutí spáchal ďalší trestný čin. Preto je aj podľa názoru nadriadeného súdu nevyhnutné, aby odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím, aby naňho tak naďalej pôsobili výchovné prostriedky počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia. Krajský súd pripomína, že napriek tomu, že hodnotenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody vykonáva na to určená a kvalifikovaná osoba, hodnotenie má len informatívny charakter a je na úvahe súdu I. stupňa vyhodnotenie splnenia materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ako už krajský súd uviedol, pokiaľ sa odsúdený trestnej činnosti dopúšťa opakovane, nie je možné konštatovať kritický postoj k jej páchaniu a z týchto dôvodov je u odsúdeného pre spoločnosť vysoké riziko jeho zlyhania a opätovného spáchania trestnej činnosti a nie je preto možné konštatovať splnenie druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Na tejto skutočnosti nič nemení ani skutočnosť, že v budúcnosti má odsúdený prisľúbené riadne zamestnanie.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, a preto podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.